तावदिदमेव चिरात् सुनिद्रूपितमास्ते महत् सरः । किल्वेतन्मध्यवर्तिनि द्वीपे धान्यसंग्रहः क्रियतां ।

यतः । धान्यानां संग्रहो राजन्नुत्तमः सर्वसंग्रहात् ।
निक्षिप्तं हि मुखे रत्नं न कुर्यात् प्राणधारणं ॥ ५५ ॥

5 किं च । ख्यातः सर्वरसानां हि लवणो रस उत्तमः ।
गृह्णीयात् तं विना तेन व्यञ्जनं गोमयायते ॥ ५६ ॥

राजा तमाह । सत्वरं गत्वा सर्वमिदमनुष्ठीयतां । पुनः प्रविश्य प्रतीहारो ब्रूते । देव एष सिंहलद्वीपादागतो मेघवर्णो नाम वायसराजः सपरिवारः प्रणमति । देवपादं द्रष्टुमिच्छति । राजाह । काकः पुनः प्राज्ञो बहुद्रष्टा च 10 तद्भवति संग्राह्यः । चक्रवाक उवाच । देव अस्त्येवं किंतु काकः स्थलचर-स्तेनास्मद्विपक्षैर्निक्षिप्तः कथं संगृह्यते ।

तथा चोक्तं । आत्मपक्षं परित्यज्य परपक्षेषु यो रतः ।
स परैर्हन्यते मूढो नीलवर्णशृगालवत् ॥ ५७ ॥

Fab. VII. राजोवाच कथमेतत् । मन्त्री कथयति । अस्ति शृगालः कश्चित् । स स्वेच्छया 15 नगरोपान्ते भ्राम्यन् नीलीभाण्डे निपतितः पश्चात् तत उत्थातुमसमर्थः प्रा-तरात्मानं मृतवत् संदर्श्य स्थितः । अथ नीलीभाण्डस्वामिना तं शृगालमूर्द्ध-चरणं निमीलितनयनं दन्तनिष्काशितं दृष्ट्वा मृत इति मत्वा ग्रामाद्दूरं नी-त्वासौ धृतः । ततोऽसौ वनं गत्वात्मानं नीलवर्णमवलोक्याचिन्तयत् । अह-मिदानीमुत्तमवर्णस्तत् किमात्मोत्कर्षं न साधयामि । इत्यालोच्य शृगालान् 20 आहूय तेनोक्तं । अहं भगवत्या वनदेवतया स्वहस्तेनारण्यराज्ये सर्वौषधिर-सेनाभिषिक्तः । तत् पश्यत मम वर्णं तदद्यारभ्यास्मदाज्ञयास्मिन्नरण्ये व्यव-हारः कार्यः । शृगालाश्च विशिष्टवर्णं तमवलोक्य साष्टाङ्गपातं प्रणम्योचुः ।